

(Anonimizált fejléc)

I n d o k o l á s

- [1] A hitelező 1.315.400 forint megbízási díj megfizetésének elmulasztása miatt 2019. november 6-án indított felszámolás elrendelése iránt eljárást az adóssal szemben.
- [2] Az adós ellenkérelme a felszámolás elrendelése iránti kérelem elutasítására irányult.
- [3] Az elsőfokú bíróság a 18. sorszámú végzésével megállapította az adós fizetéseképtelenségét, és elrendelte a felszámolást mint főeljárást. Kötelezte az adóst, hogy a felszámolás kezdő időpontjában esedékes felszámolási költségként fizessen meg a hitelezőnek 155.000 forint eljárási költséget, egyúttal megállapította, hogy az adós a felszámolást elrendelő elsőfokú végzés kézhezvételét követően a végzés jogerőre emelkedéséig köteles legalább 150.000 forint céltartalékot képezni a felszámolási költségek fedezetére.
- [4] Végzésének indokolásában idézte a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 27. § (2) bekezdés a) pontját, valamint a (2c) bekezdését. Megállapította, hogy az adós a hitelező 2019. szeptember 16-ai fizetési felszólítását 2019. október 3-án, míg a 2019. október 16-ai felhívást 2019. november 6-án átvette. Erre tekintettel 2019. október 2-áig vitathatta volna a követelést, de ezt nem bizonyította. Döntésének meghozatalánál értékelte, hogy az adós a 2019. július 12-ei elektronikus üzenetében elismert 1.750.000 forint követelést. Nem fogadta el az adósnak azt a védekezését, hogy a követelés alapjául szolgáló számlákat nem kapta meg, mert azt már a 2019. szeptember 16-i fizetési felszólítást követően jeleznie kellett volna a hitelező felé. Ez utóbbit nem bizonyította, ezzel szemben a 2018. június 30-ai számla egy részét teljesítette. Mindezek alapján a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pont alkalmazásával hozta meg a döntését.
- [5] A végzés elleni fellebbezésében az adós elsődlegesen annak megváltoztatásával az eljárás soron kívüli megszüntetését, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta megfelelően a számlák esedékessé tételét és azok adóssal történő közlését. Fenntartotta azt az állítását, hogy a számlákat nem vette át, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértő döntést hozott, amikor úgy értékelte, hogy a hitelező a számlákat esedékessé tette. Nem vizsgálta azt sem, hogy a hitelező tudja-e igazolni a felhívást követően eltelt időt. A számlák megküldésének hiánya miatt téves, hogy 2019. október 3-áig vitathatta volna a követelést. Az elsőfokú bíróság a számlák közlését közvetett információkra alapította olyan e-mailek alapján, amit nem az adós képviselőjére jogosult személy írt. A 2019. július 12-ei e-mail a hitelező 2019. június 14-ei, mellékletek nélkül küldött e-mailjére adott válasz volt.

A hitelező a 2019. szeptember 16-án kelt levelében közölte első alkalommal, hogy az adós mely számlák alapján milyen összeggel tartozik, de a számlákat ehhez a levélhez sem csatolta, ezért ez a küldemény sem tekinthető a felszámolás alapját képező számlák esedékessé tételének. Ha mégis annak minősíthető, akkor sem állapítható meg a 20 napos időköz. A 2019. július 12-ei e-mail pedig egy általános tájékoztatás volt, így nem állapítható meg, hogy a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában írt törvényi feltételek fennállnak.

- [6] A hitelező az adós fellebbezésére benyújtott észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta.
Előadta, hogy az adós fizetéseképtelenségét kétséget kizáróan bizonyította, az elsőfokú bíróság helyes érdemi döntést hozott. Az adós alaptalanul hivatkozik arra, hogy a hitelező nem tette esedékessé a követelést, mert azt elismerte, és részletfizetést is kért. Megjegyezte, hogy az adós ellen több végrehajtási eljárás folyik. Az elektronikus úton megküldött számlákat elfogadottnak és nem vitatottnak kell tekinteni, amelyet az adós a teljesítési határidő lejártát követő 20 napon belül sem egyenlített ki. Mindezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az adós a hitelező követelését legkésőbb 2019. október 2-áig vitathatta volna.
- [7] Az elsőfokú bíróság végzésének a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 358. § (5) bekezdése alapján nem volt az adós fellebbezésével nem érintett jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú végzést teljes egészében bírálta felül.
- [8] A fellebbezés alapos.
- [9] Az elsőfokú bíróság a hitelező kérelmének elbírálásához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, azonban az érdemi döntésével a másodfokú bíróság az alábbi indokok miatt nem értett egyet.
- [10] A Cstv. 27. § (2) bekezdése szerint a bíróság az adós fizetéseképtelenségét akkor állapítja meg, ha az adós szerződésen alapuló nem vitatott vagy elismert tartozását a teljesítési idő lejártát követő 20 napon belül sem egyenlítette ki vagy nem vitatta, és az ezt követő hitelezői írásbeli fizetési felszólításra sem teljesítette.
- [11] A felek jogviszonyára irányadó megbízási szerződés 4.16. pontja kapcsolattartóként az adós cégnyilvántartásba bejegyzett ügyvezetőjét jelölte ki, így a szerződéssel kapcsolatos hatályos jognyilatkozatok közlésére más személy nem volt jogosult. Mindezekre (XY a cég munkavállalója) nyilatkozata a Cstv. 27. § (2) bekezdés alkalmazása szempontjából nem tekinthető a felszámolás iránti kérelemben megjelölt követelés elismerésének, ezért a továbbiakban azt kellett vizsgálni, hogy a hitelező betartotta-e teljesítési határidő alapjául szolgáló számla, vagy a hitelezői követelést közlő felszólításban (megintésben) megjelölt teljesítési határidő és a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában előírt írásbeli felszólítás közötti 20 napos időközt.
- [12] A felek közötti jogviszony alapján az adós fizetési kötelezettsége a számla ellenében válik esedékessé (megbízási szerződés 7.1. pont). **Az elektronikus úton történő közlésnek a szerződés 4.14. pontjában történő kikötése azonban csak akkor vehető figyelembe, ha a számla megküldéséhez a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:5. § (2) bekezdés szerint joghatás kiváltására alkalmas hatály fűződik, és ezáltal a számlák kézbesítését illetően meggyőző bizonyíték áll rendelkezésre.** A hitelező 1.315.400 forint

megbízási díj teljesítésének elmulasztása miatt indított felszámolási eljárást az adós ellen. Ebből az összegből 718.820 forint volt annak a szolgáltatásnak az ellenértéke, amelyről SZÁ..... számmal 2019. július 12-én állított ki számlát. **A 2019. július 12-én kelt, és a mellékletekre utaló e-mail a számlának az adóshoz történő megérkezését kétséget kizáró módon nem támasztja alá, míg a válaszlevelekből, illetőleg további bizonyítékokból sem következik, hogy az adós azt megkapta. A rendelkezésre álló adatok alapján nem ellenőrizhető kézbesítés miatt egy kinyomtatott – nem hiteles – elektronikus levél tartalmából önmagában nem állapítható meg teljes bizonyossággal sem a levélnek, sem a mellékleteknek a címzetthez történő megérkezése.**

- [13] Figyelemmel arra, hogy az adós vitatta a számla átvételét, és annak közlésére a fentiek szerint hitelt érdemlő bizonyíték nem áll rendelkezésre, a másodfokú bíróság a felszámolás iránti kérelemmel érintett követelés teljesítési határidejét – figyelemmel a szerződés 7.1. pontjára – a számlában feltüntetett időpontban nem fogadhatta el, ezért csak abból indulhatott ki, hogy a hitelező a követelést a 2019. szeptember 16-án kelt és az adós által október 3-án átvett írásbeli nyilatkozatával tette esedékessé (ezzel hozta az adós tudomására a vele szemben támasztott követelését). Ez utóbbi időponthoz képest azonban a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában előírt 20 napos időköz a 2019. október 16-án kelt és október 17-én postára adott fizetési felszólítás tekintetében még nem telt el, így a felszámolás elrendelésének a törvényi feltételei sem álltak fenn.
- [14] A kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján irányadó Pp. 389.§-a szerint alkalmazandó 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a Cstv. 27. § (6) bekezdése alapján soron kívül megszüntette az eljárást.
- [15] Az adós fellebbezése eredményre vezetett, így mentesül az elsőfokú eljárási költségek és a céltartalék képzés kötelezettsége alól. A fellebbezésével egyidejűleg benyújtott költségjegyzékben a fellebbezési illeték összegét megjelölte, azonban az ügyvédi munkadíjban felmerült eljárási költségére csak a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdései megjelölésével utalt. A Pp. 81. § (2) bekezdése szerint az eljárási költség ezen a módon is felszámítható, azonban nem meghatározható pertárgy érték esetén – figyelemmel a R. 3. § (3) bekezdésére – a költség megállapításához az is szükséges, hogy a jogi képviselő a költségjegyzékben a tevékenységének ellátására fordított időtartamot is megjelölje. Ennek hiányában a felszámított költség a R. 3. § (3)-(4) bekezdés szerinti legkisebb mértékénél magasabb összegben nem állapítható meg, így a másodfokú bíróság a becsatolt költségjegyzék alapján az adós másodfokú eljárási költségeit a Pp. 81. § és a R. 3. § (3)-(5) bekezdései alkalmazásával egyrészt 30.000 forint fellebbezési illetékben, valamint 3.000 forint ügyvédi munkadíjban határozta meg, és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a hitelezőt annak megfizetésére. Az elsőfokú eljárásban az adós jogi képviselője költségfelszámítást nem nyújtott be [Pp. 81. § (5) bekezdés], ezért a hitelezőt az adós részére elsőfokú költségben marasztalni nem lehetett.
- [16] A hitelező az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztériumhoz benyújtott kérelemmel a 22/2006. (V. 18.) IM rendelet 10. § (1) bekezdés e) pontja alapján jogosult visszaigényelni a fel nem használt és az Igazságügyi Minisztérium számlájára befizetett 25.000 forint közzétételi költségtérítést.

Fővárosi Ítéltábla

11.Fpkf.43.768/2020/2.

4

Budapest, 2020. november 12.

dr. Volein Anna s.k.
a tanács elnöke

dr. Bleier Judit s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Mária s.k.
bíró